

[Miljøministeren]

hvalbestand. Denne indstilling fører imidlertid ikke uden videre til, at Danmark bør stemme for indførelse af moratoriet. Hvis en vedtagelse i hvalfangstkommissionen af moratoriet betyder, at de vigtigste hvalfangstlande som f.eks. Japan og USSR benytter sig af mulighederne for at indgive protest, vil disse lande ikke være bundet af moratoriet. Dette vil betyde, at mulighederne for ved fredning og kvotefastsættelse at sikre bevarelsen og forøgelsen af truede hvalbestande vil blive væsentlig forringet, og hvis disse lande helt forlader kommissionsarbejdet, kan det føre til en katastrofal udvikling for hvalerne.

Man må ikke glemme, at det gennem IWC i de forløbne år er lykkedes at gennemføre fredninger for en række vigtige bestande og at foretage forsigtigere kvoteringer end tidligere samt at etablere et værdifuldt internationalt videnskabeligt samarbejde. Fra dansk side så vi med bekymring på den uansvarlige hvalfangst, der blev gennemført, inden det lykkedes at etablere et internationalt samarbejde.

Danmark arbejder for, at det internationale samarbejde kan fortsætte og udbygges med henblik på en forstandig regulering, thi kun dette vil i det lange løb sikre hvalernes overlevelse.

Til statsministeren (3/7 79) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren positivt overveje, om ikke vælgerne, i forbindelse med et kommende valg, også bør have lejlighed til at stemme ja eller nej til en ændring af grundlovens § 28, således at Grønland og Færøerne, efter indførelsen af hjemmestyret, eventuelt ikke fortsat skal være repræsenteret med fire medlemmer i folketinget?«

(Spm. nr. 1147).

Begrundelse.

Efter at Grønland den 1. maj 1979 i lighed med Færøerne fik hjemmestyre og således på en lang række områder har opnået særbeføjelser, som andre landsdele er afskåret fra, findes det uacceptabelt, at mens folketingsmedlemmer valgt i Danmark ingen indflydelse har på eksempelvis skatter og afgifter i Grønland, kan grønlandske og færøske folketingsmedlemmer gang på gang udgøre det

flertal, som sikrer mindretalsregeringen mandtømmende styrke til at gennemtrumfe love, som pålægger danskerne den ene byrde efter den anden, men som vel at mærke ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Ingen bestrider, at såvel grønlandske som færøske folketingsmedlemmer handler i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige ret, men når skiftende regeringer ikke kan indse, at det er en uholdbar parlamentarisk fremgangsmåde at gennemtvunge sine love med så spinkelt et flertal, at ikke alene færøske og grønlandske medlemmer, men også en løsgænger, som opholder sig i Spanien, skal støtte regeringen, for at denne ikke kommer i mindretal, findes det i allerhøjeste grad på tide, at folketingets sammensætning på dette punkt tages op til en nyvurdering.

Besvarelse (10/7 79):

(Anker Jørgensen):

Jeg kan besvare spørgsmålet med et nej.

Til justitsministeren (4/7 79) af:

Burgdorf (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre en mere smidig paskontrol ved kontrolstedet på motorvejen ved Frøslev?«

(Spm. nr. 1148).

Begrundelse.

Det fremgår af lokalpresse og radio, at der gentagne gange har været rettet en hård kritik mod den måde, hvorpå paskontrollen foregår i dag. Det kan ikke være meningen, at trafikanterne skal affinde sig med kilometerlange køer og som konsekvens heraf meget lange ventetider på grund af den langsomme pasbehandling. Da det fælles paskontrolsted blev oprettet, var netop smidiggørelse et af hovedmotiverne.

Besvarelse (6/7 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Den 9. juni 1965 undertegnedes en overenskomst mellem Danmark og Tyskland om fælles grænseekspedition. Af overenskomsten, der alene fastlægger rammerne for samarbejdet ved grænsen, fremgår, at man ved etablering af en fælles kontrol søger at lette og fremskynde overgangen over græn-